community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

03/2015/HR

Pouzdanje u snagu Duha Svetog

Izbjeglice: Sveta večera se slavi posvuda

Katekizam: Čovjek potrebit otkupljenja i Božje zapovjedi

Uprava: Njihov je posao služiti Crkvi

Novoapostolska Crkva
International

Biti jedno

Draga braæo i sestre,

dok se sa svojih brojnih putovanja vraæam kuæi, èesto znadem razmišljati o posebno lijepim dojmovima koje je na mene ostavila šarolikost i raznolikost naše Crkve!

Ta raznolikost nije uvijek ni tako jednostvna. Udomaæili smo se naime u gotovo svim zemljama svijeta, govorimo na stotine jezika, dolazimo iz najrazlièitijih kulturnih krugova, imamo svoje vlastite nazore.

Isusu je međutim stalo samo da budemo jedno. Za to je jedinstvo molio u posebnom trenutku svog života, to jest neposredno prije nego li su ga uhitili.

Kako da se to željeno jedinstvo i ostvari? Vlastitim snagama ne možemo uspjeti. S Bogom je međutim sve moguæe. Najbolji uzor za jedinstvo nalazimo u trojstvu Oca, Sina i Duha Svetoga:

- Oni žele jedno te isto.
- Oni dijele sve.
- Oni ne govore mnogo o sebi, nego svjedoèe o drugome.
- Oni radne zajedno na jednom cilju.

A kako da mi ljudi budemo jedno na taj naèin? Prvi korak u tom pravcu napravio je sâm Isus Krist: postao je èovjekom, da bi sve dijelio s nama. On je za nas darovao svoj život. Po krštenju vodom i Duhom živi u nama. Što više budemo jedno s Isusom Kristom, to æemo lakše i jednostavnije biti jedno i međusobno. Stoga æemo se potruditi

- željeti isto što i on: on želi da uđemo u zajedništvo s njime.
- sve dijeliti s njime: njegove misli su naše misli. Njegovi osjeæaji su naši osjeæaji. Njegovi prijatelji su naši prijatelji. Njegov neprijatelj je i naš neprijatelj.
- svjedoèiti o Isusu Kristu: ne govorimo više tako mnogo o svojim vlastitim uspjesima, nego (prièamo) o njegovoj ljubavi i njegovoj žrtvi.
- sudjelovati u ostvarenju njegovog cilja: zajedno s njime se zauzimamo za njegovo djelo.

Biti jedno ne znaèi da svi moramo postati jednaki. Ne oèekuje se od nas da se odreknemo ni svoje osobnosti, ni svoje tradicije, ni kulture. Svi smo mi razlièiti, ali nam je želja zajednièka: slijediti Isusa Krista.

Draga braæo i sestre, ostanimo zajedno u dobrim i lošim vremenima, u radosti i patnji! Ujedinimo se u klanjanju Bogu umjesto da se kritiziramo! I udružimo svoje snage, kako bismo što bolje služiti Gospodinu!

Vaš

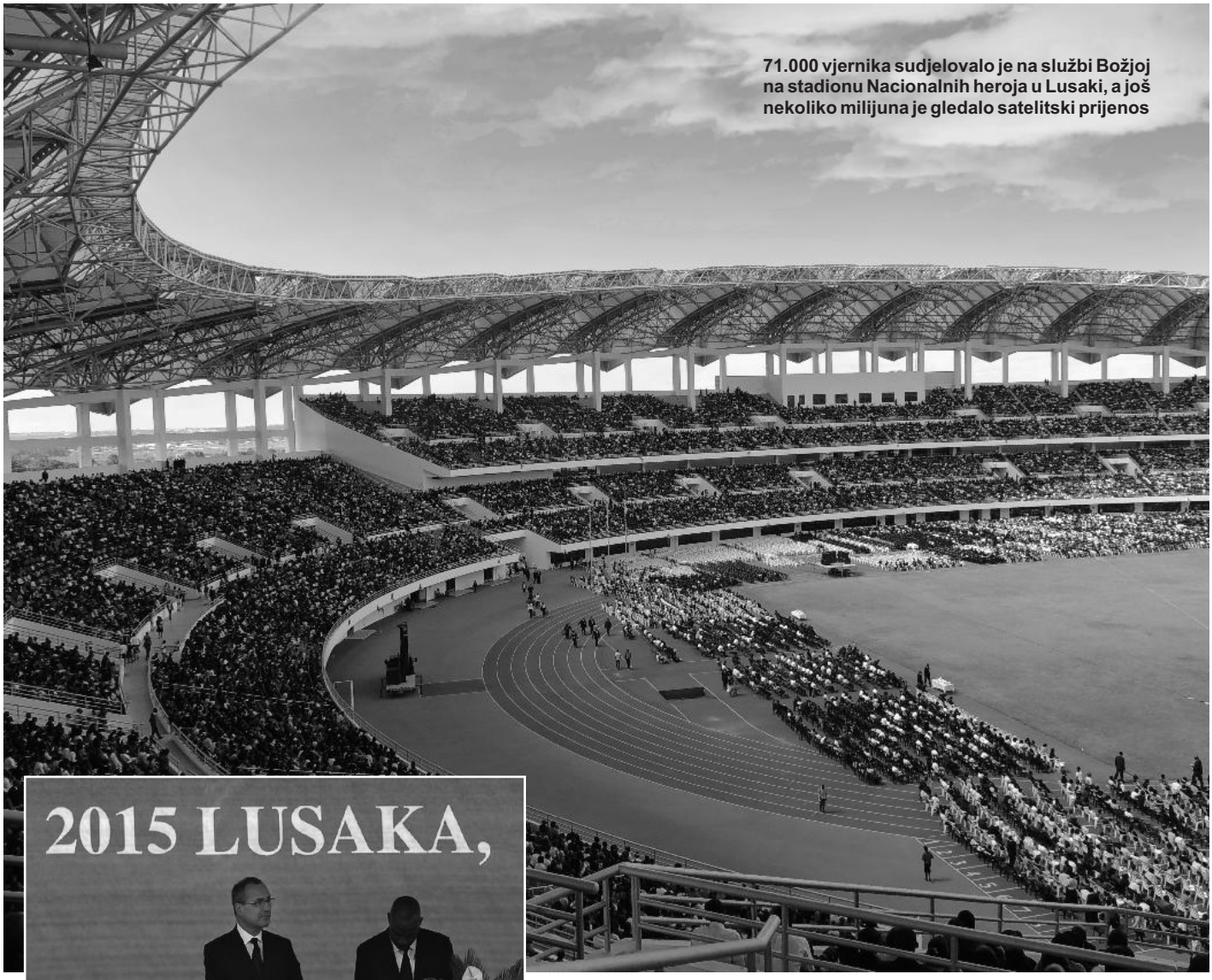

71.000 vjernika sudjelovalo je na službi Božjoj na stadionu Nacionalnih heroja u Lusaki, a još nekoliko milijuna je gledalo satelitski prijenos

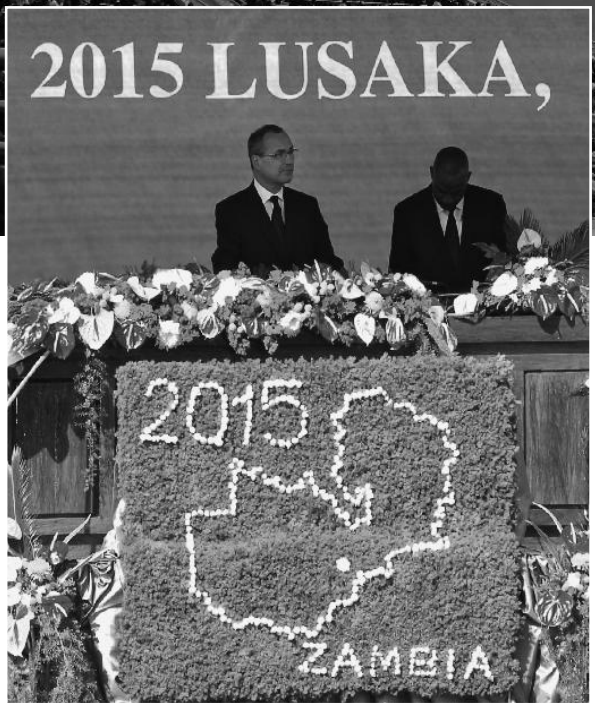

Blagdan Duhova 2015

Otkrivenje 22, 17

„Duh i zaručnica vele: Dođi! ”

Draga braæo i sestre, ovdje na stadionu i u prikljuèenim zajednicama, najprije æemo poslušati èitanje iz Biblije. Za ovogodišnji blagdan Duhova èut æemo odlomak iz proroka Joela i odlomak iz Poslanice Efežanima.

„Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja. Čak ću i na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one." (Joel 3, 1.2).

"Zato prigibam svoja koljena pred Ocem od koga svako očinstvo u nebesima i na zemlji ima ime. Neka vam dadne, prema bogatstvu svoje slave, da ojačate u snazi po njegovu Duhu u nutarnjega čovjeka, da Krist stanuje u vašim srcima po vjeri; da u ljubavi uvriježđeni i utemeljni budete sposobni shvatiti zajedno sa svima svetima koja je tu širina, duljina, visina i dubina, i upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga." (Ef 3, 14-21).

Draga moja braæo i sestre i dragi gosti, silno se radujem što ovaj blagdan Duhova mogu proslaviti ovdje u Lusaki, u Zambiji. Gotovo svi apostoli iz Afrike su ovdje. Veæsmo juèer zahvaljivali Bogu i slavili njegovu milost, jer je svoje djelo ovdje u Zambiji – i opæenito u Africi – blagoslovio tako obilno. Na ovom kontinentu bilježimo predivan razvoj. Tisuæ zajednica je danas širom svijeta povezano s nama i mi želimo svoju radost podijeliti sa svima njima. Neka oni osjete radost u Kristu koja treperi u našim srcima ovdje u Zambiji!

Naša se radost u Kristu temelji na našem pouzdanju u Boga. Što je snažnije naše pouzdanje u Boga, to je veća naša radost u Kristu.

Svjestan sam da se u srcu djece Božje u nekim krajevima svijeta javljaju tragovi tuge kada promatraju afrièki kontinent i vide koliko ovdje ima mnogo braæe i sestara. Neki od njih možda razmišljaju zašto je Zambija tako blagoslovljena, dok oni žive u nekoj maloj zajednici. Èinjenica je međutim da i u mnogim drugim afrièkim zemaljama ima znatno manje djece Božje. Takav je sluèaj i u Europi. U nekim se krajevima broj èlanova zajednice èak i smanjuje. I netko bi zbog toga mogao pokazivati određnu žalost te se pitati što kod nas nije u redu.

Prisjetimo se povijesti Crkve. Ona je zapoèela u Jeruzalemu izlijevanjem Duha Svetoga. Tamo je podrijetlo Crkve i tamo je poèela rasti. Nakon izvjesnog vremena bilo je više kršæana u Maloj Aziji

nego u Jeruzalemu. A netko bi mogao pomisliti: „Zar je Isus izgubio bitku u Jeruzalemu, buduæi da negdje drugdje ima više kršæana?" Crkva se međutim nastavila razvijati, i to u Europi. Tamo se kršæanstvo širilo i u poèeku je tamo bilo najviše novo-apostolskih vjernika. Danas ima više novoapostolskih kršæana u Africi nego u Europi. Što je tu neobièno? Ne smijemo zaboraviti da Bogu nisu važne ni zemlje, ni granice ni plemena. Pavao je rekao: „Nema tu više ni Židova ni Grka; nema više ni roba ni slobodnjaka; nema više ni muškog ni ženskog, jer ste svi samo jedan u Kristu Isusu" (Gal 3, 28). Važno je jedino da oni koje je Bog pozvao slijede njegov poziv i da ostanu vjerni do kraja. Neæemo stoga dozvoliti da nam takve misli pokvare radost u Kristu!

Oni koji se ubrajaju u Kristovu zaručnicu,
puni su Duha Svetoga,
te i oni govore svima:
Dođi kakav jesi.
Bog te ljubi i ja e ljubim!
Bog želi da se spasiš!

U Africi i nekim drugim krajevima svijeta ljudi su također žalosni jer moraju živjeti svoju vjeru u veoma teškim okolnostima. Zbog velikog broja vjernika nije na primjer moguæe posvuda imati dobro opremljene crkvene zgrade. U nekim mjestima ih uopæe nama zgrada a zajednicama nedostaje ono najnužnije za život. A kad takva braæa i sestre pogledaju prema Europi ili Južnoj Africi, mogli bi reæi: „Oni tamo imaju tako lijepe crkve, a mi se moramo snalaziti u ovim teškim okolnostima." Razumijem i takva razmišljanja. Ali, braæo i sestre, spomenite se da vanjske okolnosti nisu presudne za naše otkupljenje. Nemojmo dozvoliti da takve misli pomute našu radost u Kristu!

Naša se radost u Kristu temelji na pouzdanju u Boga. Što je snažnije naše pouzdanje u Boga, to je veæa naša radost u Kristu. Apostol Pavao je napisao Korinæanima: „Bog je vjeran i neæe dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego æe vam zajedno s kušnjom dati sretan ishod, da je možete podnijeti" (1 Kor 10, 13). Predivan je to opis Božje vjernosti. Mi se oslanjamo na Božju vjernost. Pojam „kušnja" stoji ovdje kao sinonim za patnje koje moramo podnositi. Bog je vjeran i obeæaje da æe svim patnjama kroz koje prolazimo dati sretan kraj odnosno „sretan ishod". A kako izgleda taj ishod? Ne radi se o nikakvom spektakularnom èudu. Ishod iz patnje nam je omoguæen kroz nazoènoast Duha Svetoga u Crkvi i njegovo djelovanje. To je ishod koji nam daje Bog. A Duhovi su blagdan radosti zbog nazoènosti i djelovanja Duha Svetoga u Crkvi.

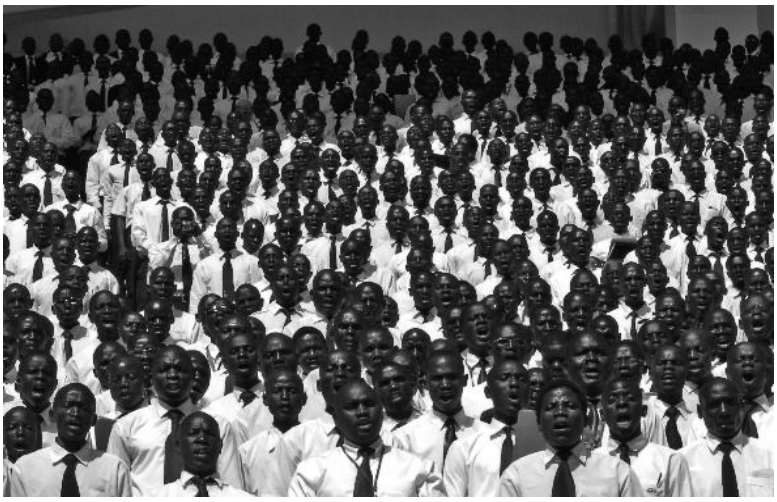

1) Brat i sestra čitaju na početku službe Božje po jedan odlomak iz Joelove knjige i iz Poslanice Efežanima.
2-4) Glazbom su svi oduševljeni i nadahnuti: zbor, članovi orkestra, Veleapostol i slušatelji

Draga braæo i sestre, pouzdajmo se u snagu Duha Svetoga! Duh Sveti je nazoèan i djeluje u Kristovoj Crkvi. Gdje god se u Kristovoj Crkvi naviješta Evanðelje, tamo je Duh Sveti nazoèan i tamo djeluje. Mi se pouzdajemo i u snagu Duha Svetoga da æe se Evanðelje naviještati sve do kraja. Kad kraljevstvo mira bude dovršeno, svi æe ljudi biti upoznati s Evanðeljem, s Radosnom vijesti.

Duh Sveti djeluje u Kristovoj Crkvi po Svetom krštenju vodom. Duh govori ljudima: „Doði k Bogu!" Tko vjeruje u Krista, može biti kršten vodom. Duh Sveti poziva u Svetom krštenju vodom: „Doði u Kristovu Crkvu, postani ud u Kristovom tijelu!" Po djelovanju Duha Svetoga u Svetom krštenju vodom Bog poklanja snagu koja nam je potrebna da bismo nadvladali grijeh.
To je u snazi Duha Svetoga. Ne moramo biti poslušni Zlomu. Više nismo robovi Zloga. Imamo snage oduprijeti mu se i možemo reæi: „Ne, ne pristajem da budem alat u ruci Zloga!" U Jakovljevoj poslanici stoji zapisano: „Oduprite se ðavlu, pa æe pobjeæi od vas!" (Jak 4, 7). Tu radost u Kristu može doživjeti svaki kršæanin jer je po krštenju primio snagu da se upusti u borbu protiv ðavla i da mu se odupre.

Snaga Duha Svetoga dolazi do svog punog izražaja po apostolskoj službi. Isus je poslao svoje apostole da potraže i zovu duše koje su izabrane da postanu dijelom Kristove zaruènice; te su duše ujedno i izabrane biti kraljevskim sveæenstvom. Pouzdajmo se još jednom u snagu Duha Svetoga: apostolska služba pozvat æ sve koje je Bog izabrao da postanu dijelom Kristove zaruènice. Nema sumnje u to! Pouzdavat æmo se u Duha Svetoga i u njegovu snagu: štogod da se dogodi – apostoli okupljaju i pripremaju Kristovu zaruènicu.

Snagu Duha Svetoga možemo iskusiti i u Svetoj veèeri. Duh Sveti nas u Svetoj veèeri poziva: „Doði u zajedništvo Uskrsloga!" Kad zajednica slavi Svetu veèeru, Isus snagom Duha Svetoga postaje istinski prisutan u elementima Svete veèere. Neovisno o tome koliki slave Svetu veèeru i u kojim okolnostima: Kristovo prisustvo u Svetoj veèeri možemo doživjeti i u zajednici u nekom izbjeglièkom logoru kao i u nekoj od naljepših naših crkava. Kristovu prisutnost u Svetoj veèeri možemo doživjeti u nekoj maloj zajednici u Australiji kao i u velikoj zajednici u Zambiji ili u Kapstadtu. Snaga Duha Svetoga ne ovisi o tome koliko se ljudi okupilo. Gdje god da djeca Božja slave Svetu veèeru, Isus Krist je po Duhu Svetom prisutan. To je naša radost u Kristu.

Desno: Veleapostol je pozvao okružne apostole Barnesa, Tshisekedija i Ehricha da služe. Na slici je Tshitshi Tshisekedi (lijevo) s prevoditeljem.

Dolje: Veleapostol Jean-Luc Schneider za vrijeme završne molitve na službi Božjoj

Gore: Okružni apostoli Michael Deppner, Michael Ehrich, Joseph Ekhuya, Markus Fehlbaum i Urs Hebeisen (slijeva)

Subota popodne sakupili su se svi apostoli iz Afrike, svi okružni apostoli i pomoćnici na zajedničko fotografiranje s Veleapostolom

„Duh i zaruènica vele: ?Doði!?' Jedno od obilježja zajednice jest njezina ljubav prema Kristu. Vjernici èeznu za zajedništvom s njime. Njihova je najuzvišenija želja da budu kod Gospodina. Stoga mole i vape za njegovim dolaskom.

Ovdje stoji zapisano: „Duh i zaruènica ..." To je još jedno daljnje obilježje zajednice: duše koje se ubrajaju u zajednicu zaruènice pune su Duha Svetoga. Njihove misli, rijeèi i njihovo djelovanje vođeni su Duhom Svetim. Zato one govore isto što govori i Duh Sveti.

Slušamo da Duh Sveti svima govori: „Doði, Bog te ljubi!" Oni koji se ubrajaju u Kristovu zaruènicu, puni su Duha Svetoga, te i oni govore svima: Doði kakav jesi. Bog te ljubi i ja te ljubim! Bog želi da se spasiš!"

Ispunjena Duhom Svetim zajednica, zaruènica, govori svima: „Doðite, Bog vam je oprostio i mi smo vam oprostili!" Èuje li se taj usklik u svim našim zajednicama?

Tamo gdje su duše ispunjene Duhom Svetim, vidi se i èuje da govore bližnjemu: „Doði, ja sam ti oprostio!" Zaruènica èezne da bude jedno s Kristom i da se pomiri s Bogom! I buduæi da zaruènica želi postati kao Isus Krist, ona ide za onima koji su napustili stado – kao što je to èinio i sâm Isus. Zaruènica govori onima koji su napustili stado: Molim te, vrati se! Možda te netko od nas razoèarao. Žao mi je zbog toga. Molim te oprosti i vrati se k Isusu!"
Draga braæo i sestre, to je naše razmišljanje uz ovogodišnji blagdan Duhova.
Neka žalosne misli ne pomute našu radost u Kristu! Možemo doživjeti snagu Duha Svetoga, i pouzdajemo se u tu snagu koja æe djelovati sve do kraja.

TEMELJNE MISLI

Nazočnost Duha Svetoga možemo doživjeiti tamo gdje se naviješta Evanđelje, gdje se udjeljuju sakramenti i tamo gdje apostoli pripremaju Kristovu zaručnicu.

Čovjek je potrebit otkupljenja

U rujnu ove godine tiskan je i u obliku knjige izdan Katekizam Novoapostolske Crkve u pitanjima i odgovorima. Od ukupno 750 pitanja i odgovora community donosi djelomično nekoliko pitanja i odgovora u ovom se izdanju govori o čovjeku, potrebitom otkupljenja kao i o Božjim zapovijedima.

Zbog čega je čovjek potrebit otkupljenja?
Po prvom èovjekovom padu u grijeh svi su ljudi grešnici: zao je duh naveo èovjeka na grijeh. Nitko nije u stanju živjeti bezgrešno, svatko je podložan grijehu. Bog želi osloboditi èovjeka iz tog stanja, to jest želi ga otkupiti.

Što znači „otkupljenje"?
„Otkupljenje" u izvornom smislu grèke rijeèi znaèi osloboðenje, razvezivanje konopa i okova. Otkupljnje u kontekstu Isusove žrtve znaèi da se èovjek zarobljen grijehom oslobaða okova zla.

Što se u Svetom pismo izvješćuje o čovjekovom padu u grijeh?
Bog je zapovjedio Adamu i Evi da ne jedu ploda sa drva spoznaje dobra i zla koje je stajalo u edenskom vrtu. Upozorio ih je na posljedice ako prekrše tu njegovu zapovijed: „ U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo æš umrijeti!" (Post 2, 17). Ðavao je utjecao na èovjeka i u njemu probudio sumnju u Božju rijeè, govoreæi mu: „Ne, neæete umrijeti! Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli otvorit æe vam se oèi, i vi æete biti kao bogovi, koji razluèuju dobro i zlo" (Post 3, 4.5). Adam i Eva su podlegli kušnji grijeha. Pobunili su se protiv Boga, prekršili su njegovu zapovijed i jeli su od plodova drva spoznaje dobra i zla. Ta neposlušnost prema Bogu naziva se èovjekovim „padom u grijeh".

Kakve su bile posljedice čovjekovog pada u grijeh?
Pad u grijeh donio je promjene u èovjekov život koje on sam nije više mogao popraviti. Èovjek se poèeo bojati Boga i sakrio se pred njim. Poremetio se i odnos èovjeka prema èovjeku, a isto tako i èovjekov odnos prema stvorenju. Poslije pada u grijeh èovjekov je život pun patnje i ogranièen: „... prah si i u prah æš se vratiti" (Post 3, 19). Sljedeæa posljedica pada u grijeh bilo je odvajanje od Boga: Bog je potjerao èovjeka iz edenskog vrata (usp. Post 3, 23.24).

„Zato ga Gospodin, Bog, istjera iz vrta edenskoga da obrađuje zemlju iz koje je i uzet. Istjera dakle čovjeka i nastani ga istočno od vrta edenskog, pa postavi kerubine i plameni mač koji se svjetlucao – da straže nad stazom koja vodi k stablu života" (Post 3, 23. 24).

Koja je razlika između grijeha i krivnje?
Grijeh je apsolutan, ne možemo ga dakle relativizirati. On odvaja èovjeka od Boga. Za razliku od njega možemo ustvrditi da Bog u svojoj pravednosti i svom milosrđu razlièito ocjenjuje krivnju koju si je èovjek po grijehu natovario na leđa.

U čemu se sastoji zadaća vjernika?
Èovjek je pozvan prihvatiti rijeè Božju, u nju se pouzdati i prema njoj postupati. Isus je uputio svoje uèenike: „Vjerujte u Boga i u me vjerujte!" (Ivan 14, 1). Obeæaje da „neæe poginuti ni jedan koji u nj vjeruje, veæ da æe imati život vjeèni" (usp. Ivan 3, 16). Posljedicu nevjere ističe veoma dosljedno: „Da, ako ne budete vjerovali da Ja Jesam, umrijet æete u svojim grijesima" (Ivan 8, 24).

"Prema tome, vjera dolazi od propovijedanja, a propovijedanje biva riječju Kristovom." (Rim 10, 17)

Na čemu se temelji spasenje?
Isus Krist je zaèetnik vjeènoga spasenja: „... te postavši savršenstvo postade svima koji mu se pokoravaju uzrok vjeènoga spasenja" (Heb 5, 9). On je jedini posrednik između Boga i èovjeka (usp. 1 Timoteju 2, 5). U Djelima apostolskim 4, 12 nalazimo sljedeæe svjedoèanstvo: „Spasenja nema ni po jednom drugom (osim po Isusu Kristu), jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kojem nam se treba spasiti". Isus Krist je Spasitelj, Otkupitelj, koji je pobijedio grijeh i kojeg je poslao Bog. U njemu èovjek nalazi spasenje za štetu koju mu nanosi grijeh: Žrtva koju je Isus prinio na križu omoguæuje osloboðenje od grijeha i prekida èovjekovu odvojenost od Boga.

„Posrednik": Isus Krist je s jedne strane „posrednik" u smislu da posreduje između Boga i ljudi. To znači, on zastupa ljude pred Boga i Boga pred ljudima. On je zagovornik ljudi pred Bogom i upoznaje ljude s božanskom voljom. S druge strane on je kao „posrednik" put spasenja; on vodi natrag u zajedništvo s Bogom. „Jer - 'jedan je Bog, jedan je posrednik između Boga i ljudi: čovjek Krist Isus koji dade samog sebe kao otkup mjesto sviju'" Prva Timoteju 2, 5.6

Kako se danas može steći spasenje?
Nitko ne može steæi spasenje samo svojom snagom. Èovjek stjeèe spasenje tako da vjeruje u Isusa Krista i prepušta se djelovanju sakramenata i rijeèi Božje koje je Isus Krist dao na spasenje ljudi.

Kakvo će spasenje doživjeti zajednica o Kristovom ponovnom dolasku?
Zaruènièka æe zajednica veæ o Kristovom ponovnom dolasku po gozbi na nebu uæi u zajedništvo s Bogom.

Kada će se ispuniti Božji plan spasenja?
Božji plan spasenja prema Svetom pismu ispunit æe se u novom svijetu.

Što znači izbor sa stanovišta Evanđelja?
Gledano sa stanovišta Evanđelja, izbor je dar ljubavi Božje. Èovjek slobodno donosi odluku hoæe li prihvatiti ili odbiti taj dar. Biti izabran od Boga ne znaèi da je unaprijed predodređeno kako æe èovjek postupati u svom životu.

Čemu vodi prihvaćanje izbora?
Bog izabire èovjeka na njegovo osobno spasenje, ali i na spasenje drugih. Božji izbor donosi određenu zadaću i odgovornost. Prihvatiti izbor u vjeri znaèi dosljedno slijediti Isusa Krista, zaèetnika spasenja i svoj život usmjeriti prema Evanđelju. Takav život donosi sa sobom i Božji blagoslov. Izbor se odražava i na budućnost: kada Isus Krist bude uspostavio svoje kraljevstvo mira, kraljevsko æe sveæenstvo naviještati Radosnu vijest o spasenju u Kristu svim ljudima. Za to su izabrani oni koji sudjeluju na prvom uskrsnuću.

Izdavaè: Jan-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Zurich/Švicarska
Nakladnik: Friedrich Bischoff GmbH, Triforum A, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Njemaèka
Urednik: Peter Johanning

Božje zapovijedi

Čemu služi Deset zapovijedi?
Bog je ljudima dao zapovijedi. U njima naviješta svoju volju da se po njoj spase svi ljudi. U zapovijedima se govori kako èovjek treba urediti svoj odnos prema Bogu. Osim toga zapovijedi su osnova za dobar i skladan suživot ljudi.

S kakvim stavom treba čovjek vršiti Božje zapovijedi?
Tko u vjeri priznaje Boga kao Svemoguæega, Sveznajuæega i onoga koji ljubi, zanima se što je njegova volja i trudi se svoje misli i svoje djelovanje prilagoditi volji Božjoj, to jest živjeti prema Božjim zapovijedima. U spoznaji da je Bog dao svoje zapovijedi iz ljubavi prema èovjeku, zapovijedi se ne vrše iz straha pred kaznom, veæiz ljubavi prema Bogu.

Koja je najveća zapovijed?
Na pitanje " koja je najveæa zapovijed u Zakonu" Isus je odgovorio s dva citata iz Mojsijeva Zakona: „Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom! To je najveæa i prva zapovijed. Druga je toj jednaka: ?Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!? O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci." (Matej 22, 36-40). Zapovijed da èovjek treba ljubiti Boga i bližnjega naziva se još i „dvostrukom zapovijedi ljubavi".

Na što poziva zapovijed ljubavi prema bližnjemu?
Zapovijed poziva da se prema svim ljudima valja odnositi ljubazno. Ona jasno ogranièava sebeljublje. U prispodobi o milosrdnom Samarijancu (usp. Luka 10, 25-37) Isus je jasno pokazao da ljubav prema bližnjemu znaèi biti milosrdan i milosrdno se ponašati. Koliko dosljedno je Isus to mislio, proizlazi iz njegovog zahtjeva da valja ljubiti èak i svog neprijatelja.

„Čuli ste da je rečeno: 'Ljubi svoga bližnjega i mrzi svoga neprijatelja!' (Lev 19, 18). A ja vam kažem: Ljubite svoje neprijatelje i molite za one koji vas progone, kako biste postali sinovi svoga Oca nebeskog" (Matej 5, 43-45).

Tko je „bližnji"?
Na primjeru milosrdnog Samarijanca pokazuje se: Bližnji je onaj tko je u potrebi. Bližnji je s druge strane onaj koji pomaže. Bližnji može dakle biti svaki èovjek s kojim dolazimo u dodir.

Kako se u zajednici pokazuje ljubav prema bližnjemu?
Ono što je Isus uèio svoje apostole, vrijedi isto tako i za današnju zajednicu: „Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedna drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga. Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tom æ svi upoznati da ste moji uèenici" (Ivan 13, 34.35) Ovaj zahtjev upuæen uèenicima nadilazi i samo „zlatno pravilo". Ta zapovijed ljubavi prema bližnjemu koja podrazumijeva da mu budemo pri ruci i da mu u nevolji pomažemo treba se na poseban naèin oèitovati u životu zajednice: „Prema tome, dok imamo povoljnu priliku, èinimo dobro svima, posebno onima koji po ovoj vjeri pripadaju istoj obitelji" (Gal 6, 10). Svi koji pripadaju zajednici imaju zadaæu da jedan prema drugome iskazuju srdaènost, milosrđe, ljubaznost, poniznost, krotkost i strpljenje.

Kako glasi Deset zapovijedi Božjih?
Prva zapovijed: „Ja sam Gospodin, Bog tvoj, nemaj drugih bogova uz mene!"
Druga zapovijed: „Ne izusti imena Gospodina, Boga svoga, uzalud!"
Treæa zapovijed: „Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji!"
Èetvrta zapovijed: „Poštuj oca i majku da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji!"
Peta zapovijed: „Ne ubij!"
Šesta zapovijed: „Ne sagriješi bludno!"
Sedma zapovijed: „Ne ukradi! Ne poželi nikakve tuðe stvari!"
Osma zapovijed: „Ne reci lažna svjedoèanstva na bližnjega svoga!"
Deveta zapovijed: „Ne poželi tuðeg ženidbenog druga!"
Deseta zapovijed: „Ne poželi nikakve tuðe stvari!"

Naziv „Deset zapovijedi" odnosno „dekalog" izveden je iz biblijske formulacije „deset rijeèi" („deka logoi") u Knjizi Izlaska 34, 28 i Ponovljenom zakonu 10, 4. Biblija utvrðuje broj od deset zapovijedi ali ih ne numerira. Naèin nabrajanja uobièajen u Novoapostolskoj Crkvi zasniva se na tradiciji iz èetvrtog stoljeæa nakon Krista.

Kako valja gledati na Božje zapovijedi u odnosu prema državnim zakonima?

Božji zakoni su iznad državnih zakona. Da li je neka Božja zapovijed prekršena ili nije, presudna je jedino volja Božja, a ne volja zakonodavca.

Što znači prekršiti neku Božju zapovijed? Svaki prekršaj Božje zapovijedi je grijeh. Grijeh èini èovjeka odgovornim pred Bogom. Razina odgovornosti proizišle iz grijeha može biti razlièita. Bog sam utvrðuje koliko velika je èovjekova krivnja. U pojedinom sluèaju može biti da iz grijeha ne proizlazi nikakva odgovornost prema Bogu.

Kako se vrši čitav Zakon?
Ljubiti Boga i bližnjega na savršen naèin znaèilo bi vršiti cjelokupan Zakon (usp. Rim 13, 8.10). To je bilo moguæe jedino Isusu Kristu.

Kako glasi prva zapovijed?
„Ja sam Gospodin, Bog tvoj, nemaj drugih bogova uz mene!"

Što znači prva zapovijed Božja za nas danas?

Ova nas zapovijed Božja poziva poštovati Boga iz ljubavi. Boga poštujemo tako što mu se klanjamo u poniznosti i bogobojaznosti. Bogobojanost proizlazi iz ljubavi prema Bogu. Ona nije izraz straha, nego poniznosti, ljubavi i pouzdanja u Boga. Boga valja prihvatiti onakvog kakav se pojavio na svijetu: u Isusu Kristu (usp. Ivan 14, 9). Èovjek krši zapovijedi kada mu vlast, èast, novac, idoli ili pak vlastito ja postanu u neku ruku ?bog? kojem sve drugo mora biti podreðeno. Isto tako èini prekršaj protiv prve zapovijedi ako si stvara predodžbe o Bogu koje proizlaze iz osobnih želja i shvaæanja. Jednako tako je prekršaj protiv prve zapovijedi ako vidimo bogove u kipovima, drveæu ili prirodnim pojavama itd. Radnje protiv prve zapovijedi su osim toga sotonizam, gatanje, magija, vradžbine, ispitivanje duhova ili zazivanje mrtvih.

Pojam „magija" potječe iz grčkog i u prijevodu znači „čarobnjaštvo", „obmana". Iz magije dolazi i razmišljanje da se određenim radnjama (ritualima) i /ili riječima (čarobnim obrascima) može utjecati na ljude, životinje, događaje i predmete ili čak vladati njima. Magiju se često povezuje sa zlim, to jest sotonom.

Vračari su ljudi koji su uvjereni da vide u budućnost odnosno da je mogu predskazati. Svoja predskazanja izriču na osnovi tajanstvenih znakova koje tumače na odgovarajući način. U vrijeme Staroga saveza proricanje je na kraljevskim dvorima bilo uobičajena praksa, ali je u narodu Izraela bilo strogo zabranjeno.

Zazivanje mrtvih je poseban oblik gatanja: zazivač pokušava uspostaviti kontakt s mrtvima da bi ih ispitao o budućim stvarima; usp. 1 Sam 28, 3 i dalje. „... a vi, Boga našega veličajte!" (Pmz 32,3)

Kako glasi druga zapovijed?
„Ne izusti ime Gospodina, Boga svoga, uzlaud! Jer Gospodin ne oprašta onome koji uzalud izgovara njegovo ime."

Što znači druga zapovijed Božja za nas danas?
Treba nam biti sveto sve što je u vezi s Bogom i njegovim imenom. To vrijedi za naše misli, naš govor i naš naèin života. Kao kršæani imamo posebnu odgovornost prema imenu Gospodina Isusa Krista. Kao djeca Božja, koja nose ime Oca i Sina, veoma smo dogovorni da držimo svetim Božje ime.

Obavijest o održavanju službi Božjih u Hrvatskoj možete dobiti na telefon 01/60 500 40
10000 Zagreb, Starotrnjanska 28 E-mail:novoapostolskacrkva-rh@zg.ht.hr www.nacrkva.hr
SRDAÈNO DOBRODOŠLI